

Кіровоградська обласна
БІБЛІОТЕКА
№ 2
Ім. Н. К. Крупської

Контрольний зразок

СЛАВА ТОБІ, ВОЇНЕ!

ЗАВТРА — 50 років Радянським Збройним Силам

XV ОБЛАСНА ПАРТІЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ

20 лютого в Кіровограді відбулася XV обласна партійна конференція. Її відкрив перший секретар обкому КП України М. М. Кобильчак. Делегати конференції одногласно обрали почесну президію у складі Політбюро ЦК КПРС. Затверджується такий порядок денний:

1. Звіт обласного комітету партії.
2. Звіт ревізійної комісії обласної партійної організації.
3. Вибори обкому партії.
4. Вибори ревізійної комісії.

З доповіддю обкому КП України виступив перший секретар обкому партії М. М. Кобильчак. Доповідь про роботу ревізійної комісії зробив її голова В. В. Кир'янов.

В обговоренні звітних доповідей взяли участь: перший секретар Кіровоградського міськкому КП України І. П. Валявський, голова колгоспу імені Дзержинського Знамянського району В. Г. Алішків, перший секретар Олександрійського міськкому КП України П. Ю. Гриценко, бригадир тракторної бригади колгоспу імені XX з'їзду КПРС Новоукраїнського району двічі Герой Соціалістичної Праці О. В. Гітало, секретар обкому ЛКСМУ М. Д. Сиротюк, голова облвиконкому П. С. Кошевський, зоотехнік колгоспу імені Б. Хмельницького Ульянівського району, заслужений зоотехнік Української РСР О. Ф. Касяненко та інші.

На конференції виступив член Політбюро ЦК КП України, секретар ЦК КП України І. К. Лутак. Із заключним словом виступив перший секретар обкому партії М. М. Кобильчак.

Конференція прийняла розгорнуту постанову. Конференція затвердила звіт ревізійної комісії. Обласна партійна конференція обрала новий склад обкому КП України та ревізійної комісії обласної партійної організації.

З великим піднесенням делегати конференції прийняли вітальні листи ЦК КПРС і ЦК КП України.

Пленум обкому КП України

20 лютого відбувся пленум Кіровоградського обкому КП України, обраного XV обласною партійною конференцією. Пленум розглянув організаційне питання.

Першим секретарем обкому КП України пленум обрав М. М. Кобильчака, другим Д. П. Максименка, секретарями обкому — Л. Г. Кравченка, М. П. Суркіна, Н. П. Сухаревську.

Бюро обласного комітету КП України обрано в такому складі: члени бюро — Валявський І. П., Гриценко П. Ю., Жмак Д. Т., Кобильчак М. М., Ковшар Г. П., Кондратенко М. Т., Кошевський П. С., Кравченко Л. Г., Максименко Д. П., Суркін М. П., Сухаревська Н. П.; кандидати в члени бюро — Егоров О. С., Сиротюк М. Д., Устинчик О. К.

Завідуючими відділами обкому КП України затверджено: організаційно-партійної роботи — М. Т. Кондратенка, пропаганди й агітації — О. К. Піскунова, сільськогосподарським — Ф. П. Дзядуха, промис-

лово-транспортним — В. В. Спренжина, легкої і харчової промисловості — Р. М. Дзюбинського, будівництва і міського господарства — С. О. Чайковську, адміністративних і торговельно-фінансових органів — А. Д. Качана, шкіл — В. І. Вибрика, загальним — М. Я. Логвиненка, фінансово-господарським — Я. Я. Пихтіна. Головою партійної комісії при обкомі КП України затверджено Г. В. Балицького, редактором обласної газети «Кіровоградська правда» — А. П. Мостового.

В роботі пленуму обкому КП України взяв участь член Політбюро ЦК КП України, секретар ЦК КП України І. К. Лутак.

Відбулося перше засідання ревізійної комісії Кіровоградської обласної організації КП України, обраної XV обласною партійною конференцією. На ньому розглянуто організаційні питання. Головою ревізійної комісії обрано В. В. Кир'янова.

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

МОЛОДИЙ КОШТАР

ГОУНЬ
ІМ. ДАНИЛИВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Річ видання IX. № 23 (879). ЧЕТВЕР, 22 ЛЮТОГО 1969 РОКУ. Ціна 2 коп.

40 РОКІВ ТОМУ КОМСОМОЛ НАГОРОДЖЕНО ОРДЕНОМ ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА

Ми співаємо пісню:

Дан приказ: ему на запад,
Ей в другую сторону.
Уходили комсомольцы
на гражданскую войну.

Вдумайся, ровеснику, в ці слова. За рядками піснi постають грізні роки. Чотирнадцять імперіалістичних держав ішли на молоду Країну Рад. На захист завоявань Жовтня разом з комуністами став комсомол. Ви пам'ятаєте напис: «Райком закрито. Всі пішли на фронт», виведений наспіх руками, які звикли більше до гвинтівки і лопати, ніж до олівця. Всього шість слів, але за ними — красномовна розповідь про комсомол часів громадянської війни.

Повне героїзму і життя комсомольців, які залишалися в тилу — на заводах, шахтах, в селі. Наші ровесники працювали нарівні з дорослими, вкладаючи в роботу весь запал комсомольських сердець.

23 лютого 1928 року на ознаменування бойових заслуг, за безприкладний героїзм у роки громадянської війни та іноземної інтервенції уряд нагородив комсомол першим орденом — орденом Червоного Прапора.

В травні 1928 року на VIII з'їзді ВЛКСМ цей орден було вручено комсомолові.

Перший орден на прапорі ВЛКСМ. Його заслужили перші комсомольці Країни Рад. Свою частку в цю бойову нагороду внесли і комсомольці Кіровоградщини.

...Грізний 1919-й. Контрреволюція кинула на нашу країну свої війська. В середині республіки спалахують куркульські заколоти, в багатьох місцях господарюють білі банди. У травні на Україні підняв заколот колишній петлюрівський офіцер Григор'єв і захопив Миколаїв, Херсон, Кременчук, Катеринослав, Єлисаветград.

Центральний Комітет партії і уряд України звернулися із закликом до всіх комуністів і комсомольців вступити в лави Червоної Армії. Коли повіт було окуповано, комсомол перейшов на нелегальне становище. Юнаки і дівчата вели боротьбу з ворогом під керівництвом партійних організацій; брали участь у підіривній роботі, вступали в партизанські загони, роздобували зброю, вели розвідку.

Вісім годин біля верстака, а потім 10—12 годин з гвинтівкою Група комсомольців виїхала для проведення оперативної роботи на станції Канатова.

Банди Григор'єва було ліквідовано. Але мирний час тривав недовго. В серпні 1919 року на територію повіту вступив Денікін. Комсомол знову береться за зброю. Влітку майже половина комсомольців вступила в лави Червоної Армії. Коли повіт було окуповано, комсомол перейшов на нелегальне становище. Юнаки і дівчата вели боротьбу з ворогом під керівництвом партійних організацій; брали участь у підіривній роботі, вступали в партизанські загони, роздобували зброю, вели розвідку.

Під час денікінської окупації в Єлисаветградському повіті особливо відзначився Лозоватський (Бобринецького району) партизанський молодіжний загін, який наносив нищівні удари по комунікаціях і гарнізонах ворога.

В загоні спочатку було 15 бійців. Він складався із сільської молоді.

В героїчній 45-й дивізії, якою командував прославлений полководець Й. Е. Якір, було чимало єлисаветградських комсомольців. У 135 бригаді цієї дивізії воював і Лозоватський молодіжний загін.

Комсомольці скрізь були першими, запалювали своїм прикладом і вели на бій червоноармійці.

С Л А В А

СЕРЕД засніжених лісів і поля Псковщини сірою стрічкою простяглась автомагістраль Ленінград — Київ, Вдоль її вночі безперервним потоком йдуть по ній машини. Часто під Псковом вони стиснуть хід і зупиняться біля селища Лопатіно. Увагу привертає гранітний обеліск на невисокому пагорбку. Люди піднімаються по східцях і з хвилюванням читають слова, викарбувані на ньому:

«ТУТ РЕГУЛЯРНІ ЧАСТИНИ ЧЕРВОНОЇ АРМІЇ 23 ЛЮТОГО 1918 РОКУ ГЕРОЇЧНО БИЛИСЯ З ВІЙСЬКАМИ НІМЕЦЬКОГО ІМПЕРІАЛІЗМУ І ЗУПИНИЛИ ЇХ ПРОСУВАННЯ ДО КОЛИСКИ ПРОЛЕТАРСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ — МІСТА ЛЕНІНА».

Лаконічний напис. За ним стоять події історичного значення, події великого політичного значення. Саме тут, під Псковом, молода Червона Армія зупинила просування німців, тут місце її народження.

В лютому 1918 року, після зрадницького зриву Гроцьким мирних переговорів у Брест-Литовську, німецька вояччина кинула на нашу країну 70 піхотних і 3 кавалерійських дивізій. З першого дня наступу

німців В. І. Ленін закликав трудящих Радянської республіки організувати опір ворогові. 21 лютого Раднарком прийняв декрет-відзову до народу. Вся країна готувала відсіч. Управління Північного фронту, яке знаходилося у Пскові, місцеві партійні і радянські органи приступили до формування червоноармійських

ського полку, який одержав підкріплення і був посилений партійними кадрами. Вранці 23 лютого він зайняв оборону на рубежі річки Черьохи біля містечка Лопатіно. Опідні полк, яким командував Черепанов, вступив у бій з наступаючими частинами 63-го корпусу противника. Жорстока битва продовжува-

ПОЧАТОК 2-го ЧЕРВОНОАРМІЙСЬКОГО

РОЗПОВІДЬ НА ПРОХАННЯ РЕДАКЦІЇ

загонів. Оголошення в газеті «Северная правда» закликали: «Запис в лави робітничо-селянської Червоної Армії! Проходять у Пскові, в Омських казармах, в приміщенні колишньої школи прапорщиків з 10 до 12 і з 3 до 4 години».

Події розгорталися блискавично. Вночі і вранці 22 лютого із Риги прибули в Псков підрозділи 2-го червоноармій-

лася кілька годин. Німці, сили яких в кілька разів перевищували наші, не змогли потіснити червоноармійців.

Стійкість Червоної Армії примусила ворога відмовитись від фронтальних атак. Німецьке командування здійснило обхідний маневр. Червоноармійський полк змушений був відійти і зайняти оборону по Петроградському шосе. Пра-

воруч, прикриваючи залізницю, розташувалися загін червоноармійців і залізничний військ. Лише після того, як німці захопили залізничну станцію, 2-й червоноармійський піхотний полк відступив, прикриваючи шосе, яке вело в столицю пролетарської революції.

До двох годин ночі 23 лютого німецькі війська не могли захопити Псков.

Кайзерівські війська в цих боях втратили бойовий запал і далі вже просуватись були не в змозі. На дільничу фронту Нова — Псков поспішали нові червоноармійські загони. Фронт зміцнів. У тилу ворога розгортався партизанський рух. Червона Армія, пародившись у жорстоких боях, дала нищівну відсіч загарбникам і зупинила їх.

Обід дороги зупинилась «Волга». З неї вийшов високий генерал. Він обдивився навколо, побачив берег Черьохи, міст, залізницю, і в пам'яті слив похмурий лютий ранок 1918 року. На цьому рубежі під Псковом бійці 2-го червоноармійського піхотного полку, яким командував тоді він, 22-річний Олександр Іванович Черепанов, дали перший бій інтервентам. Поруч з ним стояв воїн Псковського гарнізону. Дивиться на них старий генерал і згадує свою бойову молодість, день народження Червоної Армії.

Є. АЛЕКСАНДРОВ.

м. Псков.

ПЕРШИЙ ОРДЕН НА ТВОЄМУ ПРАПОРІ

ПАМ'ЯТЬ СВЯЩЕННА!

(З ПЕРЕДМОВИ
ДО КНИГИ
І. ШКАНДРАВИЧА
«БЕЗСМЕРТНИЙ
ПОДВИГ МАТРОСОВА»)

23 лютого 1943 року під час наступу військ Калінінського фронту Олександр Матросов у вирішальний момент заклав своїм тілом амбразуру ворожого дзоту. Для перемоги над ворогом він пожертвував собою і врятував життя багатьом своїм бойовим товаришам. Так міг вчинити лише радянський воїн-патріот, вихований Комуністичною партією в душі безмежною любов'ю і відданістю соціалістичній Батьківщині.

Подвиг Олександра Матросова, як у краплі води, відбиває подвиги мільйонів, він навіки вписаний в літопис Великої Вітчизняної війни. Більше 200 радянських воїнів різних національностей повторили подвиг комсомольця Матросова.

Юні патріоти нашої країни!

В житті завжди є місце подвигу. Своєю працею, сумлінним ставленням до навчання, своєю поведінкою і справами виховуйте в собі волю і мужність, сміливість і витримку, щоб бути гідними продовжувачами великих подвигів ваших дідів, батьків і матерів.

Маршал Радянського Союзу, двічі Герой Радянського Союзу І. КОНЄВ.

ШІСТЬ БЕЗСМЕРТНИХ ІМЕН. Шість твоїх ровесників, які ціною свого життя захистили сонячний небокрай. Шість із мільйонів героїв, чий подвиг будуть жити вічно.

Вони не повернулися з війни. Та завжди в наших лавах крокують воїни, мужні і веселі, вірні друзі, бойові ровесники. Їх імена повинен знати кожний юнак і дівчина нашої області.

Постановою Пленуму Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ від 26 лютого 1966 року Герої Радянського Союзу А. С. Маніга, І. К. Конько, В. Є. Коліниченко, П. В. Велігін, Є. М. Жердій та І. С. Індик занесені навечно до списків обласної комсомольської організації.

Про одного із них сьогодні розповідає земляк героя, вчитель Маловисківської СШ № 3 О. С. Ковтун.

СЕЛО НАЗВАЛИ ГЕРОЙ- СЬКИМ

Пам'ятник восьми героям в Криму.

Кожної весни, коли кримська земля уквітчується зеллом, селом Геройським проходить чоловік, посріблений сивиною. Він наближається до могили, в якій сплять вічним сном вісім Героїв. ...Ворог відступав. Впали перекопські укріплення фашистів. Гітлерівці скажешли. Вони зізнали чоловіків і юнаків до сільського клубу.

В підрозділі одержали радіограму ма-йора Григор'єва. В ній коротко повідомлялося, що в районі села Ашага-Джалі спостерігається скупчення ворожих сил. Необхідно було розвідати цей район. На «Т-34» в розвідку відправився дев'ять відважних.

Далі шлях лежав на Саки. І в ці хвилини Петро Велігін угледів жінку, що вийшла з чагарників. Від неї розвідники дізнались про жителів села, яких чекала страшна смерть у заміненому клубі. Не гаючи часу, танк заревів і помчав до села. На його околиці видні-

лись окопи, понад дорогою в садах — замасковані ворожі гармати. Десь поруч застрочив кулемет, пролетів снаряд. Радянський танк з розвідниками увірвався в село. Від клубу фашисти кинулись врозтіч. Затріщали двері, і з приміщення на вулицю вийшли приречені на смерть люди.

Дві години точився бій. Кілька радянських воїнів билися з цілим батальйоном фашистів. Тричі гітлерівці атакували гвардійців, але кожного разу відкочувалися назад.

Впав поранений Піддубний, поранені Ершов і Велігін, але бій тривав. Колу кінчилися боеприпаси, розвідники кинулися в рукопашну. В хід пішли саперні лопатки, приклади, ножі. Але сили були нерівні...

Змучених, поранених гвардійців фашисти повели в село. Свідками дикої розправи над радянськими воїнами були жителі села, яких фашисти зізнали на площу.

У глибокий яр, що простягнувся за селом, фашисти скинули тіла закатованих радянських воїнів.

За морем сховалося сонце, на землю опустилася квітнева ніч, прохолодний вітерець підняв з моря. На околицю села непомітно пробралися сільські дівчата. Вони прийшли, щоб тіла воїнів перенести в сад. Місяць блиснув із-за хмар. Перед дівчатами постала страхітлива картина. На дні кручі лежали понівече-

(Закінчення на 4-й стор.)

ЯКЩО ВІТЧИЗНА ПОКЛИЧЕ

Добра польова вичка — основа бездатності воїнів. Це твердо засвоїв молодший сержант Віктор Шевчук. На занятті з тактичної підготовки він наполегливо навчає солдатів швидким і стрімким діям.

На фото: відділення молодшого сержанта В. ШЕВЧУКА зустріло «противника». Солдати спішуються. Зараз вони підуть в атаку.

Фото К. БУЗИНІНА.
(Фотохроніка РАТАУ).

ЕКЗАМЕНИ

ПОМИЛЯЄТЬСЯ ТОЙ, хто, склавши останній екзамен в школі чи у вузі, думає, що то був останній у житті. Тх буде ще багато, іспитів на шляху. Будуть іспити на вірність, на чесність, на привалість. І найголовніший — на звання справжньої людини. До нього не готуються «по білетам». Але коли він приходить, відверто треба і прямо відпові-

МОРСЬКА ДУША

ти. І тепер уже оцінку ставитиме найсуворіший екзаменатор — життя.

Вона, та оцінка, у старшого матроса Володимира Копієвського — відмінна. Йшов він до неї довгих двадцять два роки. Починав босоніж у селі Грузькому Голованівського району, готувався до неї в школі, а потім, після закінчення одинадцяти класів, — у колгоспі імені Леніна. І та четвірка з фізики, яку йому вписала в атестат зрілості вчителька Віра Серафимівна Постаюк, була однією із вагомих часток в балансі позитивного, яке по зернині збирав на всьому своєму шляху.

Я не випадково згадав четвірку з фізики. Бо зараз фізика в службі Володимира займає чи не найперше місце. Радіометрист штурманський — така посада у старшого матроса Копієвського. Можливо, читачам мало що говорить слово «радіометрист». До недавнього часу я теж сприймав його абстрактно, але коли познайомився з «господарством» Володимира, зрозумів — наскільки багато треба знати, щоб впоратися з десятками приладів, щоб примусити їх

забезпечувати бойову готовність корабля.

Тральщик, на якому служить Копієвський, має в особі старшого матроса цінного спеціаліста, майстра своєї справи. Що це так, красномовно говорять дванадцять захопчених і подяк командира. Про це свідчить і те, що корабель є відмінним на флоті. Один із авторів цієї високої оцінки команди тральщика — старший матрос Володимир Копієвський.

Я ЛЮБЛЮ ТЕБЕ, МОРЕ

«Я люблю тебе, море», — тепер уже, на останньому році служби може сказати Володимир. Він бачив його грізним і лагідним, холодним і ласкавим. Вони перевірили один одного і припали один одному до душі. Море навчилося розуміти матроса, а той — море. Коли затримуються в дорозі листи з дому, воно нашіптує йому материнські теплі слова. Коли потрібне випробування на чоловічу гідність, море по-батьківському суворішає.

У свята і будні воно поруч із матросом. Далеко від рідних берегів у морі зустрічав Володимир позаминулий рік. Тральщики тоді забезпечували на навчаннях прохід кораблів. Стояла чудова погода, як на замовлення. І матроси були вдячні морю за той подарунок.

Буває воно і розлюченим. Тоді сильніший виходить переможцем. Ним завжди буває старший матрос Копієвський. Мабуть, немає жодного моряка, кому б подобався шторм. Володимир — не виняток. Того разу теж почував себе погано. Ліжко разом із стелею і стінами вигойдувало до знемоги. Але встав і з грудом дістався до рубки. Знав комсомолец, що в таку погоду, коли видимість низька, коли густою сіткою нависає сніг, корабель без радіолокаційної станції — що людина без очей. А тут якраз станція вийшла з ладу. Швидко знайшов причину. Разом з офіцером Пестовим незабаром усунули пошкодження. Станція почала працювати. Славу і повагу в підрозділі Володимир заслужив сумлінною службою, добрим знан-

На фото: старший матрос В. КОПІЄВСЬКИЙ (ліворуч) і старший лейтенант В. БУЛЕЄВ спостерігають за надводною обстановкою.

Фото І. НІКІШОВА.

ням техніки, відмінною дисципліною. Він — казлер трьох знаків матроської долбесті.

ДРУГ МІЙ — ТРЕТЄ МОЄ ПЛЕЧЕ

Дружба на флоті — відмінна риса всіх часів. Плече товариша тут цінується як найдорожчий скарб. Мені зараз не уявляється Володимир без старшини першої статті Бориса Ботнера, без старшого матроса Аурева Бикова, без старшого лейтенанта Валентина Булеєва.

Друзі моряка — і ті, що поруч, і ті, що за багато-багато кілометрів від нього. Одержить Володимир лист від однокласників, Анатолія Краснопольського або Василя Дяченка, і сили прибуває вдвічі. Хлопці теж служать в армії, і їх вісточки з трикутним штемпелем дорогі для матроса так, як і слово сусіда по ліжку в важку хвилину. У дружби немає ні звань, ні чинів. Коли офіцер Пестов бачить, що Копієвський у шторм дужче заморюється на посту біля радіометричного прилада, він замінює його.

Якщо ви знаєте, що таке морський вузол, то мені ця дружба саме такою міцною і здається.

АВТОРУЧКА

Находить час прощатись. Завтра я відїжджаю до Кіровограда. Бажаю Володимирі всього найкращого. А він просить передати землякам привіт і... виймає з кишені авторучку.

— А це, будь ласка, подарунок від мене Вірі Серафимівні. І — привіт, гарячий матроський привіт.

Я з великим задоволенням виконую прохання нашого земляка старшого матроса Володимира Копієвського, дописуючи ці останні рядки з його дозволу авторучкою, яку через кілька днів я передам Вірі Серафимівні.

Святковий привіт вам, кіровоградці, з Чорномор'я!

В. ГАНОЦЬКИЙ,
спецкор «Молодого комунара»,
Червонопрапорний Чорноморський флот.

ТОБІ,

Є СТАРТИ,
Є ФІНІШІ
В ПІДРОЗДІЛІ ПЕРШЕ СЛОВО
— ЗА КОМСОМОЛЬЦЯМИ

СЬОГОДНІ ПЕДІІЯ. Командир дозволяє звільнення у місто. Через деякий час на кіровоградській вулиці вийдуть хлопці у шинелях. Я бачу, як старанно готуються вони. Підшпалюють білі комірці, до блиску чистять чоботи.

Минув ще один тиждень наполегливого оволодіння війсьською майстерністю, тиждень учбових тривог, походів, бойових навчань. Як і раніше, перші місяці в підрозділі утримують відділення сержантів В. Дударенка і П. Коваленка. Обидва молодих командира відмінно знають техніку, обидва — спеціалісти І класу. В армії вони вирости фізично і духовно. Комсомольська організація дала їм рекомендації для отримання кандидатства в члени КПРС. На командирів рівняються й солдати. Підвищує класність рядовий Голуб. Сержант Дударенко допонує йому в цьому. Волді Петро Дрозд набув сумлінну спеціальність радіотелефоніста.

Командування частини не раз відзначало сержанта Дударенка за відмінну службу. В минулому році він їздив додому у відпустку в Олександрівський район. Відділення, де командиром сержант Коваленко, ні в чому не поступається суперникам по змаганню. Тут підготовлено не одного класного спеціаліста. Комсомолец Валерій Руднев є спеціалістом II класу. Він допомагає молодому воякові рядовому Білку в оволодінні військовою технікою, під час спортивних тренувань. Чималі успіхи й у молодого вояки вояки Софенка.

В нашому підрозділі майже всі вояки — комсомольці. Кожен комсомолу своїми роботами сприяє тому, щоб кожний член ВЛКСМ до 50-річчя Радянської Армії підготував гідний подарунок нашому святу. Нещодавно була проведена перевірка знань вояками бойової техніки. Солдати заслужили високої оцінки.

Хід бойової і політичної підготовки шотиння висвітлюється з кожній комсомольській групі в бойових листах. Редактором одного з них є рядовий Мірошник. Ось і зараз на дошці висить бойовий листок, який він випустив. В ньому розповідається, як комсомольці несли караульну службу.

Групкомсоргани вояки обрали вояків, що відмінно несуть службу, є прикладом у навчанні і поведінці. Один із них — Дмитро Глушко. Хлопець досконало знає техніку, постійно забезпечує її безперебійну роботу. До речі, його рідний брат Петро теж відмінний спеціаліст.

Є ЛІШЕ в навчанні йдуть першими в підрозділі відділення сержантів Дрозденка і Коваленка. Їх спортсмени не раз завоювали передові місця в частині. На першості з настільного теніса, яка нещодавно закінчилась, друге місце посів молодший сержант Давлетшин, третє — рядовий Радченко. В ланковій естафеті на 10 кілометрів відзначився комсомолец Панаєв. Він прийшов на фініш третім і перемінив норму другого спортивного розряду. Непогано проявили дистанцію також рядові Лутфуллин і Самойлов.

Першорядника комсомольця Султана

на Кемельбаєва знають спортсмени не лише нашої частини, але й Кіровоградської області. Він — чемпіон частини з пильної боротьби. В секції, яку веде вояка, більшість спортсменів виконали III розряд.

Кандидат у майстри спорту рядовий Ігор Фойгель виступав на першості області з шахів. В особистому залку він зайняв друге місце.

Можна назвати ще ряд провідних спортсменів підрозділу. Це — кандидат у майстри з велоспорту ефрейтор Гергель, першорядник з фехтування Панасюк, першорядник із стрільби Паршин.

Спорт допомагає нам в службі, робить нас витривалішими, загартованішими. Комсомольці нашого підрозділу дружать з учнями торговельно-кулінарної школи. До свята ми разом підготували концерт художньої самодіяльності. Часто майбутні продавці бувають у нас в гостях, а ми у них. Разом проводимо КВВ, «Вогники», диспути. Ось і недавно провели диспут «В чому краса душі солдатської».

Сьогодні неділя. Мої товариші готуються в місто Бачу, як старанно оглядає себе у дзеркало Петро Дрозд. Зрозуміло, він поспішає на побачення. Уже другий рік, як він познайомився із дівчиною-кіровоградкою.

А ті вояки, яким сьогодні не випала черга йти у звільнення, займаються своїми справами. Рядовий Немойкін взяв баян. Навколо нього зібрались товариші. Валерій Руднев пише листа на батьківщину, в Горліяку.

Сьогодні неділя. А завтра знову станемо на свої бойові пости, нестиємо службу, як того вимагає обов'язок перед Батьківщиною.

В. БОНДАРЕНКО,
секретар комсомольської організації підрозділу.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Про молодшого сержанта Василя Бондаренка теж варто сказати кілька слів. Товариші поважають Василя за сумлінну службу, дружню підтримку. Тож і не дарма обрали його своїм ватажком. Він був делегатом окружної комсомольської конференції. Молодий сержант Бондаренко — спеціаліст II класу, відмінник Радянської Армії.

Юнак — наш земляк. У нашому місті живуть його батьки. До армії він навчався в школі робітничої молоді М І і працював у телебаченні, а згодом — лаборантом на кафедрі фізики в колишньому філіалі Харківського політехнічного інституту.

Взяв у руки баян рядовий Немойкін. В такі хвилини особливо згадуються дім, рідні, кохані.

Фото В. КОВПАКА.

ЙШЛА З НАВЧАННЯ НАША РОТА

Місто засвітило вогні. Річкить під ногами сніг. Наша рота йде з репетиції. І раптом над вечірньою тишею злітає пісня. То ми підхопили її, стройову пісню, яку почав заспівувач. Хочеться, щоб вона летіла далеко-далеко, через ліси і гори. До рідної Кіровоградщини. Минуло більше року, як ми востаннє бачили з віконця вагона її безмежні степи. А поїзд віз нас все далі й далі.

З усіх куточків країни з'їхались у нашу військову частину хлопці. Ми здружились. Разом у навчанні, в походах, разом відпочиваємо. Ось і зараз йдемо всією ротою з репетиції. Мимо гуртожитку педінституту. Дівчата з вікон махають нам. Гарні дівчата-сибірчачки. Але не ображайтесь, любі! Наші степи вички кращі.

Солдатська пісня. Вона завжди допомагає в нелегкій службі. Пам'ятаю, одного разу рота поверталася з багатокілометрового маршу. Втома валила з ніг. Та ось над ротою злинула пісня, і ми підняли голови. Спасибі тобі, пісне!

А. КРУПСЬКИЙ,
військовослужбовець.
Далекий Схід.

ВОЇНЕ!

У ВОІНІВ-КІРОВОГРАДЦІВ

НЕ ОСОРОМИМО!

Лист воїнів-земляків

Ось уже другий рік, як ми, кіровоградці, служимо в армії. І хоч ми раніше не знали один одного, адже ми із різних районів області, зараз нас здружило те, що ми — земляки. Ми часто збираємося разом і згадуємо свій степовий край, своїх товаришів, рідних.

Після демобілізації ми обов'язково повернемося до своїх верстатів, тракторів, у свої рідні місця. Нас зв'яже з ними почуття синівського обов'язку. На кіровоградській землі ми народилися і вирости. Дома нас чекають батьки, рідні, друзі і, звичайно, наші чорноброві дівчата.

Радянські воїни разом з усім народом гідно зустрічають 50-річчя Збройних Сил. В ці святкові дні ми запевняємо вас, шановні земляки, що будемо служити відмінно, високо нестиємо честь степовиків.

Петро БОГАЧУК, Іван НАСІННИК, Віктор БАЛАКЛЕНКО, Василь КОЩЕВ, Микола ПІДДЯЧНИЙ та інші воїни-кіровоградці.

ВІД РЕДАКЦІЇ. В своєму листі воїни надіслали вірші про наш степовий край, про солдатську ратну працю. Ми дякуємо наших земляків за теплі рядки і щиро поздоровляємо їх в 50-річчя Радянської Армії і Військово-Морського Флоту.

День відкритих дверей у військовій частині м. Кіровограда. В гості до воїнів прийшли учні міста та Кіровоградського району. Фото В. КОВПАКА.

(Закінчення. Початок на 2-й стор.).

ні, окривавлені тіла. Почувся глухий стогін:

— Пити! — знову прошепотів боєць.

СЕЛО НАЗВАЛИ ГЕРОЙСЬКИМ

Це був Василь Єршов. Коли стемніло надворі, дівчата перенесли його до крайньої хати. Ольга Григорівна Собко — мати письменника Вадима Собка — притувала життя розвідникові. На тілі солдата було 10 вогнегільних і 7 багнетних ран.

А вночі в хату ввірвалися гітлерівці. Вони побачили Єршова. «Він мертвий», — сказала господарка. Німці поспішали і залишили хату.

Так Василь Єршов був вдруге вряваний з лабет смерті.

Подвиги героїв не забули кримчани. В Піонерському сквері Сімферополя на гранітному постаменті стоїть танк. Люди кажуть, що на ньому гвардійці-роз-

відники ввірвалися в село Ашага-Джалі. На постаменті імена 19 танкістів, серед них і прізвища восьми Героїв Радянського Союзу.

На місці загибелі відважних воїнів споруджено пам'ятник. Одна із центральних вулиць райцентру Саки носить ім'я «Восьми Героїв». Село Ашага-Джалі перейменовано в Геройське. Ім'я нашого земляка Петра Велігіна шанують на його батьківщині в селі Злищі Маловісківського району.

12 вересня 1950 року Президія Верховної Ради СРСР звернулася до батька Велігіна з листом:

«Шановний Володимире Борисовичу! За повідомленням військового командування, Ваш син гвардії червоноармієць Велігін Петро Володимирович загинув смертю хоробрих у бою за Радянську Батьківщину. За героїський подвиг, здійснений Вашим сином Велігіним Петром Володимировичем у боротьбі з німецькими загарбниками, Президія Верховної Ради СРСР Указом від 16 травня 1944 року присвоїла йому найвищий ступінь відзнаки — звання Героя Радянського Союзу. Надіслаю Вам Грамоту Президії Верховної Ради СРСР про присвоєння Вашому синові звання Героя Радянського Союзу для збереження як пам'яті про сина-Героя, подвиг якого ніколи не забудеться нашим народом. Голова Президії Верховної Ради СРСР М. Шеринг».

Цей лист зберігають рідні Героя.

О. КОВТУН, м. Мала Віска.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

П'ЯТНИЦЯ, 23 лютого. Перша програма. 10.00 — Художній фільм «Переключка». (Кіровоград). 12.00 — «Нащадки слави». (М). 12.30 — «На сторожі Батьківщини». Репортаж, присвячений 50-річчю Радянських Збройних Сил. (М). 17.00 — Урочисте засідання і концерт, присвячені 50-річчю Радянських Збройних Сил. (М). 21.30 — Художній фільм «Переключка». (Кіровоград).

Друга програма. 10.50 — Для школярів. «Світить зірочка». (М). 11.30 — Слідами легенди. (Ленінград). 19.40 — «Палітра». На парті миру. (К). 20.00 — Після війни. (К). 20.50 — Літературна вітальня. (К). 22.30 — «Тоді став героєм солдат». Концерт ансамблю пісні і танцю Одеського військового округу. (Одеса).

СУБОТА, 24 лютого. Перша програма. 9.00 — Гімн настигає для всіх. (М). 9.45 — Теленовіни. (М). 10.00 — «З днем народження». Музично-розважальна програма. (М). 10.30 — Науково-популярна програма «Здоров'я». (М). 11.00 — «Джорджо». Фольклорний клуб. (М). 12.00 — Художній фільм. (М). 17.00 — Суботній репортаж. (К). 17.30 — «Піонерія». Тележурнал. (К). 18.00 — «Клуб кіномандрівників». (К). 19.00 — «Добрий день, Доліньська». (Кіровоград). 20.30 — «На меридіанах України». (К). 21.00 — «Ритми року». Музично-розважальна програма. (М). 21.30 — «На вогнищі». 23.15 — Першість світу з швидкісного бігу на ковзанах. (Швеція).

ПОКАЗУЄ ДНІПРОПЕТРОВСЬК

П'ЯТНИЦЯ, 23 лютого. 15.20 — «Теремок». (Світлячок). 15.50 — Дніпровські новини. 16.05 — Телевізійний альманах «Подвиг». В передачі розповідається про подвиг морського десанту в м. Миколаєві. (М). 17.00 — Передача, присвячена 50-річчю Радянської Армії і Військово-Морського Флоту.

21.45 — Естафета новин. (М). 22.30 — «Тоді став героєм солдат». Концерт ансамблю пісні і танцю Одеського військового округу. (Одеса).

СУБОТА, 24 лютого. 9.00 — Програма навчального телебачення. 11.00 — Художній фільм «Не зовсім вдалий день». 14.00 — Програма кольорового телебачення, присвячена Радянській Армії.

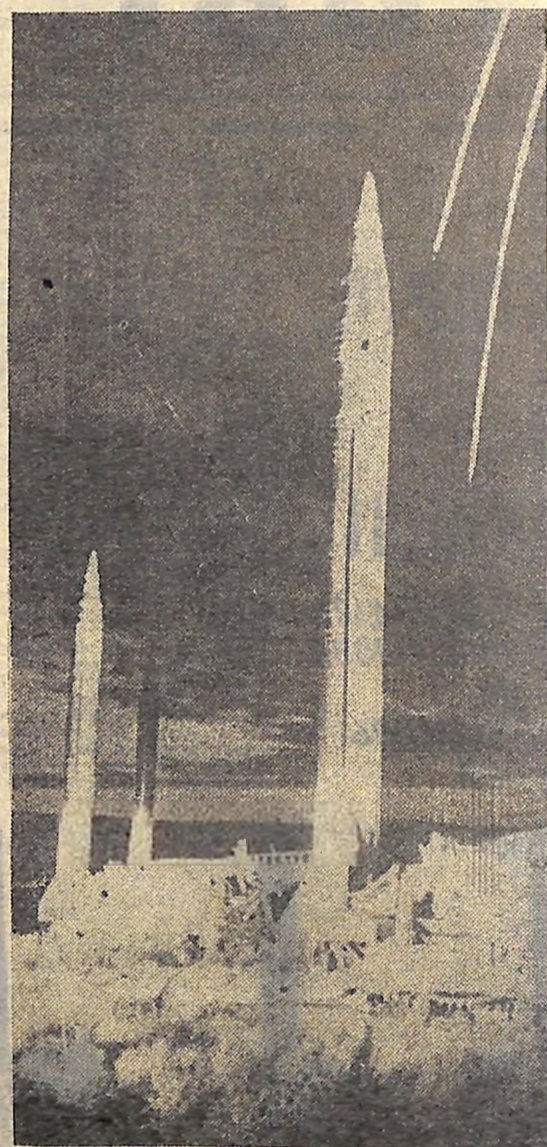

Військово-Морському Флоту. (М). 15.30 — Фільм для дітей «Балада про комсара». 12.30 — «На варті Батьківщини». Репортаж з виставки, присвяченої 50-річчю Радянських Збройних Сил. (М). 18.15 — Телевізійний журнал «Радар». (М). 16.05 — Телевізійний альманах «Подвиг». В передачі розповідається про подвиг морського десанту в Миколаєві. 17.00 — Передача, присвячена 50-річчю Радянської Армії і Військово-Морського Флоту. 21.45 — Естафета новин. (М). 22.30 — «Тоді став героєм солдат». Концерт ансамблю пісні і танцю Одеського військового округу. (Одеса).

ПОКАЗУЄ МИКОЛАЇВ

П'ЯТНИЦЯ, 23 лютого. 11.20 — Художній фільм «Балада про комсара». 12.30 — «На варті Батьківщини». Репортаж з виставки, присвяченої 50-річчю Радянських Збройних Сил. (М). 18.15 — Телевізійний журнал «Радар». (М). 16.05 — Телевізійний альманах «Подвиг». В передачі розповідається про подвиг морського десанту в Миколаєві. 17.00 — Передача, присвячена 50-річчю Радянської Армії і Військово-Морського Флоту. 21.45 — Естафета новин. (М). 22.30 — «Тоді став героєм солдат». Концерт ансамблю пісні і танцю Одеського військового округу. (Одеса).

ЯКЩО ВІТЧИЗНА ПОКЛИЧЕ

На знімку: перед комплексними тренуваннями на стартовій позиції оперативно-тактичних ракет. Фото К. КУЛИЧЕНКА, АПН.

ПОГОДА

Сьогодні й завтра слід чекати мінливу хмарність без опадів, вітер південний, помірний. Температура повітря вдень — 0-5, вночі — 5-10 градусів морозу.

Замислилася боєць. Ще й крапки останньої не поставив, як пролунала команда до бою. І часом відлачували ворогові. Сьогодні ми подаємо кілька віршів із фронтових зошитів наших земляків Івана Червонищенка, Івана Ісаєва та Євгена Регушевського.

НАСТУП

Ми в цей час на Захід наступати Будемо з нестримним завзяттям, Бо сестра, дружина, батько й мати Там живуть знедоленим життям, Ім несемо на своїх багнетах Звільнення з «арійських» кайданів, Не зупинить нас і відсіч оперта, Як би лютий Гітлер не хотів. Партії крилата мудра воля Нас веде вперед серед пожеж. Мінін та Суворов з нами в полі. І Богдан Хмельницький з нами теж. Зірки п'ятикутної проміни Із Кремля показує нам путь, Свастики огідне павутиння Воїни радянські лото реуть.

с. Подужем'є. 1943 р.

І. ІСАЄВ.

ГДЕ ТЫ?

Где ты, где ты сейчас, дорогая Черноока землячка моя. Может, там ты, где Днепр протекает, Там, где кровью омыта земля. Может быть, под кустами ракиты Ты склонилась сейчас над бойцом, Его грудь вражьей дулей пробито, Перевязана белым бинтом.

Е. РЕГУШЕВСКИЙ.

У коротку хвилину перепочинку між боями боєць виймав із речового мішка зошит, і на сторінки зягали рядки віршів. В них свіжо пахло димом атак, їх слова відзвонювали криком, горлі ненавистю до ворога, кивали материнською тугю за сином, який героєм упав на полі бою.

Фронтові зошити. Читаєш їх, і постають перед тобою грізні дні священної війни, думи молодого воїна, Ті думи — про рідний дім, про кохану, про передчасну материну сльозу.

Сьогодні ми подаємо кілька віршів із фронтових зошитів наших земляків Івана Червонищенка, Івана Ісаєва та Євгена Регушевського.

А быть может, за Доном-рекою И сама ты в священном бою Бьешся с подлой фашистской ордою За родную Отчину свою. Может, бьешь ты фашистского гада, Защищая Орел, Сталинград... Знаю я: ты умрешь, если надо, Но в бою не отступишь назад.

Иван ЧЕРВОНИЩЕНКО.

СОЛДАТСКАЯ ПЕСНЯ

Солдатская песня, Задорная песня. Без песни солдат — не солдат: Она вдохновляет, Она поднимает, Бывает, — звучит, как набат. Солдат приуныл бы, Солдат загрустил бы Без песни любимой своей, Но в каждом есть взводе, Но в каждой есть роте Свои запевалы и свой соловей. О вонском долге, О Доне, о Волге В походе солдаты поют, А с песней — дух крепче, И кажется легче Нелегкий их вонский труд.

Е. РЕГУШЕВСКИЙ.

Колонка привітань

Прости привітати мого друга Леоніда Зарембу, який служить зараз в Армії. Хай щастить тобі, солдате, в целегкій, але почесній ратній праці.

Тамара ТАРАЩЕНКО, с. Надлак Новоархангельського району.

Комсомольці педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна зв'язує давня і міцна дружба з воїнами військової частини міста Кіровограда. В цей святковий день від щирого серця вітаємо їх з ювілеєм Збройних Сил, бажаємо відмінних успіхів у бойовій і політичній підготовці.

Комітет комсомолу Кіровоградського педагогічного інституту. м. КІРОВОГРАД, 8-РІЧНА ШКОЛА № 25 ЛЕБЕДЕВУ О. О.

Шановний Олександр Олександровичу!

Сердечно вітаємо Вас, ветерана Великої Вітчизняної війни, із славним ювілеєм Радянської Армії і 50-річчям від дня народження. Бажаємо Вам нових творчих успіхів на педагогічній ниві.

Колектив вчителів і учнів.

Любий наш синку! Подорожуймо тебе з 50-річчям Армії. Бажаємо міцного здоров'я, успіхів у службі. Батьки Слави Прокочука.

Дорогі бойові побратими! Під час Великої Вітчизняної війни і в мирні будні ви високо несли звання радянського воїна. Вітаємо вас із славним ювілеєм Збройних Сил СРСР. Будьте, як завжди, на передньому краї, виховуйте молодь в душі любові до нашої Батьківщини, до її Армії.

Військово-наукове товариство при Кіровоградському будинку офіцерів.